

Klucht van de Mof

Isaak Vos

bron

Isaak Vos, *Klucht van de Mof*. Jacob Lescaijje, Amsterdam 1669 (herdruk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/vos_001kluc04_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Aen den berisper.

*Indient u niet behaeght, segt alles wat ghy wilt
Met u spits-slangige tong, het zy dan boe of baa;
Doorsiet het vry te deegh, want of ghy 't schoon bedilt,
Sie ich wils soo haben / was vraegstu daer na.*

Personagien.

Jochim Bueleke, } drie Moffen.

Michel, } drie Moffen.

Hans, } drie Moffen.

Lubbert, een Schoen-maker.

Neel, sijn Wif.

Brechje, de Dochter.

Floor, de Jongen.

Ian, de Knecht.

Klucht van de Mof.

Eerste uytkomst,

Iochim Bueleke uyt het Veerschip van Zwol komende, spreekt.

DAt wolde onser Furst, ont nimmer keen olt wijf, Tom suke noch toe, woo seer deyt mick et lijf, Als wen ik gerodert weer, mijn doogen kaam ick nicht wedder too scheepe, Y tommelde sick, eft et dlo weer, ont hat soo ein seltzeme greepe In maarse, dat ihm de hoore te barge stonden, ick reep tom suke, Schipman, holt stille, wat let dick too vluke, Doe blinde humling seed he, kanstu et moel nicht holden, Ick sweeg ydel stil, man ick dacht wy scholden Al ons doogen nicht wedder too lande kamen, Den vorwoor de scheepknechten hadden al de seegels ingenamen, Soo greslijck saag het door oet, on dat mich op 't meyst brude, Ick hed soo eyn hechtken gevreten, ont al de lude Dit lachede oft se roosende dol weeren, ick vroegde en woorom, Dat weerste wol wijs worden sedense, kom Man eyn luttick wijder in zee dat speck moeder wedder oet, On eyn stunde 'er twey dar noo kreeg ik soo eyn gril aver de hoet Dat ick swart om gen kop wert, ick speugh al wat ick in 't lijf hat, Man 't is mick wol hondert mool leet dat ick nicht wedder op vrat, Aber 't was nicht mochlijck est ick schoon doen wolt, It was to mele hubsch swijne vleesch, soo geel as eyn dukoten golt, 't Was verwoor to euvel, soo as die besuckede wint weyde Soo ongestuym ont soo heslijck, dat ihm de oogen im kop verdreyde.

Noe dat's tot door toe, herneughtst queemen wy by de dusse Stat, Ick wust by mijnder arme keel nicht beter, den dat Ick een wolt, oder eyn woestijn voor my hat, ont et were ydel schepen, Ick dacht de hose koppen hebt oock seltzeme greepen Im moorse, se meugense wol oet schijten Mit beguntse alle toogels on segels los too rijten, Dat help meiner seel seed ick, noe bin ick oet al mijn noot, On wy steegen doe in eyn melck nap, die weer koem sesteynde part soo groot Wiet ander, on et weer stickende voll, Ick meen dat ick in angst weer, sudoor ick woll Derwol eyn stijgh doolder om geven hebben, hat ick er oet gewest, Ick dacht ick slacht de vette swijnen, ick bin noe al oet gemest, Toch meinen gluk halp mik der noch oet, wo door bet mik een loes.

Hier siet hy een Aep op 't venster sitten.

Oomken mit verlot, woor geyt men hier na em roothoes? Wo sy blar dynen duvel an, wil tu het nidt seggen loot et blijven, Wat mangelt dy schayven hont wiltu mit my kijven? Wen ick olt on wijs genoch weer, doe lutke hoosekop, Ick mocht dijne voor wol weesen, versteystu dat doede dop? Su wat scheerstu mick, dot dy de soepschijt in lijve voor: Dat weer eyn heslick creatoer, 'k loef 't is de lijf-haftige bodde boor, 't Gift my nicht wonder dat de rijke lu wanschoopen kinder krijgen, Soo asse een minsch toe spreecken.

Longens binnen.

Floor met een twee drie jongens die em uyt jouwen.

Floor.

Hee, hee, heruyt, mof, mof.

Ioch.

Weer stu swijgen?

Floor.

Hee, hee hanneke de meyer, honichlicker, mof, mof.

Ioch.

Woe noe weerste dol?

Ick heb dyne mueme de moors geleeckt, versteytstu dat wol?
 Loot mick de hoet op em kop blijven, y goddeloosen wichters,
 Woo kan eyn minsch keyne vrede hebben? gans lichters
 Ick werd mijne meus hulle het vuer soecken,
 Lagh i door om, ick plegen voor eyn sloop mutse im schepe toe gebroeken:
 Su soo noe steyt he vast, kaamen noe eyn mool wedder om
 Iong segh ick loot bereemen, edder doe kright eyn oorvijch woo ick kom.

Twee Moffen, Hans en Michel al singende uyt.

*Oet diesem hoese scheyd ick nicht
 Het schijnt de morgen steern.
 Helder noch penning heb ick nicht,
 Onlijck wol soep ick geern, dat geyter mie, dat, &c.*

Mich.

Wat ducht dy Hans was dat nicht eyn hubse potse?

Hans.

Ioo voorwoor y deeden recht.

Mich.

Woe die schijt fortze
 Meende datse narren veur sich hedde, averst 't was 'er wat gescheeten,
 Ick dacht doe bruetste boeren nicht, ick werd dat wol weeten
 Te passen.

Hans.

Woo seegstu dat nicht, de kennekens weeren koem half voll?

Mich.

Woo scholl ick dat nicht seen, edder meenstu dat ick doll
 Ben, et quammer al euvel wedder toes,
 Doe weetst wol dat ick eyn sincke mooker bin.

Hans.

Dat 's woor, doe hestze in de greep wie de pracher de loes,
 Woo hest tot et den gemoockt?

Mich.

Hen joo, gans bloet
 Hans, wee hebben woll seven eder acht kennekens gehadt, on ick hebber drie of veer oet
 Gewist, door wust die domme duvel nich van.

Hans.

I wat hestoe eyn kloecken kop voorwoor doe bist eyn verstandig man.

Mich.

Su is dat Iochim Buleke nicht met der mutse?

Hans.

Woor?

Mich.

Dort ginder veer

Tom hondert doesent storten suke, woor komst toe heer?

Ioch.

Dat dee twintich duvel hool, woo lang heb ick dy nicht seen,

Woo voorstoe mit Grayte, mach men dy geluck been?

Doe reedelijcke Michel, ick meen doe weerst al lang gehangen.

Woo geyter met Peeter van Meppel?

Mich.

Och liefve Vrundt die is gevangen.

Ioch.

I segh et nicht.

Mic.

Verwoor, hee ont Geer Vollen.

Ioch.

Wat tijt?

Mich.

Voor eyn mone edder twee.

Ioch.

Woor doch?

Mich.

In 't stift Collen.

Ioch.

Woo steyt et hier too lande toe, heb y luy y balt gedoon;

Mich.

Ioo, we gedencken mit lief tavont wedder noe hoes too goon.

Michel begint weder te singen.

Pyp op loot bromen

't VVeit wel woor omme

De olden wyver die sunt ons gram.

Ioch.

I sunt lyden lustich ducht my.

Mich.

Dat loof ick wol,

Iochim 't kan noe keen quoot, wee hebt de budel vol,
Ont om keyne hunden to weesen, hebben wy eyn wacker roes gesopen.

Ioch.

Woor krijgh y dat lustig beer? 'k wol ook wol voor eyn Seslinck edder twey koopen.

Mich.

't Heet geyn bier doe nar, 'et heet Branjewijn,

Ioch.

Ioo woor kricht men den dat?

Mich.

Wil toe der sijn?

Kom heer mijn keerl, ick wert dy wol wijsen,

Su stoe dat breet wol oet hangen.

Ioch.

Woor, door den grijsen
Olden man in steyt?

Mich.

't Is keyn man doe oell,
't Is eyn wit roech hondeken.

Ioch.

't Maegh dijne meums tassche, he heft joe eyn boort om smoel.

Mich.

Noe lootet den soo wesen, den wegh schastu insloon,
Woor doe den eyn kenneke op 't venster sicht, door schastu in goon.

Ioch.

Wat gelt soo eyn kroesken: 'k wil nicht geern too veel geeven.

Mich.

Drie Hollentsche stuber, noe by leeven
Edder starve Iochim, ick hoffe dein wolfaren, on go.

Hans.

Ick jou oock Lantman.

Ioch.

Ick wunsche jou veelle goedes, noe Hans on Michel to
Wedder seens, greut mick alle goe vrunden thoës,

Hans.

Dat schollen wy wol doen.

Hans en Michel binnen.

Ioch.

Noe ick mach my eyn wackere roes
Goon soepen, dat ick de Kolloene dick krijg, on morgen goon om wark vroogen,
Su door dat geyter noo toe, al schollenser my met eyn buer door wedder van doon droogen.

binnen.

*Lubbert een Schoenmaker, soeckt na sen gereetschap, en roept sijn wijf Neel, die met een
Spinne-wiel voor den dagh komt, terwijl dat de knechts te werck komen.*

Lub.

NEel, Neel, weer is men sny-mes; hebje dat niet esien?

Neel.

Ia: deer is 't Vaer.

Floor.

Gen-dagh Miestre.

Lub.

Moy, 't is al kartier over ien
Wel Ian, je weet wel datwe sulck drock werck hebben weer meughje dus lang blijven.

Neel.

Nou Vaer de klock is noch niet kout, hoe meughje dus kijven.

Lub.

Wie kijft, maer ick segter so by, je weet wel dat et klaer moet wesen,
Soo niet soo raeck ick licht het heerschap quijt sou ick vreesen,

T'sa lustigh Gasten, kloeck gearbeyt van deuse weeck,
 Hou weer jonge, heestje wat, deer sinne drie paer kinder schoenen van ses steeck,
 Ie moetse voort af maecken, dat segh ickje, verstaeye wel,
 Ie kent wel asje wilt, nou leet sien, lustigh en fraey, as een gesel,
 Op dat asje jou eygen voogt bint, je kost mit eeren kunt winnen.

Neel.

Ia ja, men Kijnt, men moet kloeck wesen, alsmen beginnen
 Groot te worden, wilme al mee as ien aer veur den dagh komen, o deer is soo veel van doen,
 En dat moet gelt kosten, kijk de jonge luy willen altijd het nieu fatsoen
 Met kracht volgen, dat den ien het dat willese allegaer hebben.
 Vaer veur wie sinne die schoene mit die lange snebben,
 Ick seg dat de luy wat weten, 't machme wel heuge dat mer niet of wist,
 Seecker hy moet al wel estelt wesen dieder over pist.

Lub.

Wat leyt jou daer an, as sy 'et soo versteen.

Neel.

Wel
 Ian de Graeyer hoe is 't, machme niet ien woort spreeken?

Lub.

Wat brume dat ouwe vel,
 't Geer jou ummer niet an; meugh jy 'et dan niet lyen

Neel.

Ia ick, maer je konter te veuren wel ien paer, of twie meer uyt een vel snyen,
 As je nou doet, en je kreegh schier even veel gelt.

Lub.

Dat is seeker niet weer, want men wort nou wel ien schelling mier etelt.

Neel.

En asset naut ick kentje bewijsen mit men boeck.
 Wel 't is mijn om 't eeven, weer sie jy nee, lustich as ien man kloeck.

Iochim door misverstant, in een onrecht Huys gheweest hebbende, en Oly voor brandewijn gedroncken, komt half sieck zijnde uyt, en seyd:

GAnt kreesem noch toe, woo euvel wert mick, o my
 Wat weert hier oet weerden, doe leve barmhertigheyt ick spy
 Al de Kolloene oet, joo oock al wat ick im lijve heb, o bloet:
 Tom hondert goe Ioor noch toe, ick glue om de hoet:
 Wie eyn lijf haftighe Koole vuer, woo schal dit aflopen,
 't Sweyt breckt my hinder ont vueren oet, al weer ick bed roopen
 Mit vet Suegen Speck, ick konder nicht ovelder oet seen,
 Och meyn herts, et walgt my im balge: och door is noe geen
 Hoop van lenger to leven, on schal ick hier den so ellendighe starven
 Och mijn arme olde Meum, soo werd eyn ander komen, ont arven
 Mijne Wootsack, one dat wol ick niet recht geerne, nee by mijnder trou
 Op dusse bedroefde wijewelt gun ickse kemant leever den jou,
 Iou kaamtse oock mit recht toe, went y geven my al den bruy teffens
 Doe 'k wech reysde, als twey Hespens, vier Worste, ses Stoeten, neffen
 Twey nieuwe Hemden, mit eyn halve Rijcxdaller an baer gelt,
 Den heb ick oock soo trouw bewoort, jo nich eyn heller door van oet getelt,
 Och lever got von Soest, moch ick nou oock verandren wie y deden,
 In harde Specy doolder, och soo weer ick wol too vreedem,

Den al de jennyge die mick hantieren noo mijn doot, schollen my noch danck weeten,
 't Weer oock veel beter dat ick jemant toe nut worde, den dat mick dee wormen vreeten.
 O wee door komt wedder eyn vloogh, die wil mick de panse in twey byten,
 't Wert mick so nat vor den hindersten, potslapperment ik moet schyten.

Lubbert.

Hou weer jonge breng dat paer schoenen een reys tuys selje.

Neel.

Dat's t'avont tijts genoeg hy versuymt te veul.

Lubbert.

Hoe quelje

En mens dus, wat en besukt werck, ist nimmermeer ne je sin gedaen,

Nou weer na staeje, gae voort segh ick, as ick spreek soo selje gaen,

Komme ras weer ick segghetje, sie toe en wilter wel op letten,

Hem hey, maer vraag et heerschop of hy se voort betalen wil, dan of ickse te boeck sel setten.

Ian.

Baes langme wat spynael.

Lubbert.

Hou weer hebje gien mier,

Ay Neel roep Bregje een reys.

Neel.

Wat selse doen?

Lubbert.

Maer sel me een mingele bier

Geen halen.

Neel.

E Brechje, e Brechje.

Brechje.

Wat sel ick doen?

Neel.

Loop by je vaertje.

Brechje.

Wat belieffe te hebben?

Lubbert.

Hou weer deer is de kan en haelme ien paertje

Bier hier by, en segh datse je geven dat moy vars is,

Van de ouwe juch krijgh ick sulcken snyingh in men buyck, en om dat et so bars is.

Soo vraagh icker niet veul na, neen ick hou veul van een varsse teugh.

Lubbert.

En princepael als je ien vaen vijf ses voor je neus hebt.
Weetje 't ouwe spreekwoord van Piet hol niet? elck sen meugh.

Ioachim.

Noe is mick wol veur eyn doolder beter im pansse, jo verworen sot,
Dat sagh er bysterlijcken mit my oet, wat eyn honsvot,
Ick daght by mijnder arme padentassche nicht dat icker dorch kamen schol,
Ne noe geytet on steytet, su door om keyne so Daller, wol
Ick die pijnje weder oetstoon, nee by mijnder seel,
Ick leep wie eyn schijtende hont, on ick heel
De buckse in beyde hende, middelerwijl sagh ick eyn gangsken open, door wol
Ick mit verloeff mijne nootdruft doen, wo noe weerstu dol,
Reep door eyn besuckt olt wijf, se hed soo eyn lange snebbe,
Woo nae groot-meumeke seed ick al mit gemack: ick wilt nicht hebbe
Dat doe door schidts seedse, ick dacht dat scholdender wol doesent seggen jo verwoor,
Tom lesten vont ick noch yen steynen brugge, door
Ick my den ontsleygen drek toe hubschen quyt mookte,
Tom goe loor noch toe, wat effet veur tuygh weer door ick soo of broockte?
't Moet selseme krachten aver sich hebben, 'k loof 't heft vloogen,
Dat scholme joo seggen, den 't weer mine lantsluy in 't hoeft on my in gen moors gesloogen.
Noe dat helpt my nicht, 'k hebt al lange genoch jegen my self verhoolt,
'k Moet seen woor ick eyn hoosekop opstommel, die mick dit wedder betoolt,
Den ick werd myne partremony om nicht verkleyen, al scholter noch soo dol ofloopen:

Dort sie ick eyn schoester sitten, den wil ick seen dat ick em mijn hoedtken verkoopen.

Iochim.

Leever Frent geeft doch wat voor eyn arm verdreeven man dat bid ick jou.

Neel.

Gaet voorby.

Iochim.

Geevet doch eyn stuckke droogh broot,

Lubbert.

Nou,

Och bewaert ons, schaemje jou niet, jou groote knecht datje beedelen geet?
Ie bent ommers jonck en starck, sienje de luyse-vangers by de street
Te schoyen, men live knecht, se souwen je voort na et Rasphuys bringe.

Iochim.

Dat is door men 't bromsilgen sooget, dat wol kein mensch immer gehengen,
Geeft doch wat voor eyn vreemt arm knecht, die ter welt gans nicht heeft door hy van leeft.

Neel.

Ay lieve loop heen, je kant jou broot wel winnen, hy doet sonde die jou wat geeft,
In Amsterdam kanme wel te recht komen, deer isser soo menigh duysenr die der aen de kost raken.

Ioch.

Men lieve vrouw, ick heb keen hantwerck geleert, wat schol ick den maken?

Lub.

Datje deugen wout men sou je wel helpen by 't ien of 't are ambocht,

Ioch.

Och mijn hart leevester trouster vrunt, dat weer de rechte katze die ick socht.

Lub.

Wat duncktje van 't schoen-maken, sou je deer wel sin in hebben, spreek lustigh,
Nou wat seghje?

Ioch.

Woo lang schol ick wol leeren?

Lub.

Wat om datje ien rustigh
Keerl bint, ick segh van vier jaar.

Neel.

Dat schut ick;
Weerom gien vijf? vier dat's ommer te luttick.

Lub.

Siet dat wijf komt mee altijd steuren, as ick met ymant in de praet ben:

Kenje jou besuckte murf niet houwen? deer vaar et vier in.

Neel.

Hoe is 't nou, machmen niet spreecken Ian dreumel, elck wat wils.

Lub.

Wie seyt vanje spreecken woudt-aep: maer om datje altijd soo veel bedils
Hebt, siet dat en begeer ick niet.

Neel.

Wel latet dan staen.

Lub.

Maer vrient hoe hietje?

Ioch.

Iochim.

Lub.

Heu, heu Iochim, maer weer van daen?

Ioch.

Woo ick van danne bin dat werd ick jou wol verhalen.
Ick hoor nicht wijt van Hooselunnen te hoes, en stadt in Westphalen.

Lub.

Maer hebje dan hielendal niet e liert?

Ioch.

Nicht anjers den meyen, on 't lant to bouwen.

Lub.

Hoe gaet 'et daer met den oorlogh kanje ter noch geende houwen?

Ioch.

Och liefve deucht wat scholle wy, de krijgers verdarvent soo schoon, dat 'er nichts averblijft,
See seen nicht an geystligh noch weltligh, wat plegender in stist
Munster on Oosenbrug, voorneme Hernhusei too wesen, on christelicke Kaspelen.

Lub.

Sinne die dan nou miest wech?

Ioch.

Dat leuf ick wol, soo asse haspele
Iegen eyn ander, wen de Keysersche eyn plecke in-nemen, alto hant
Kamen de Sweeden ont Hessen, ont joegense veur twentig duyvel, ont steecken de bru in brant.
Dat moeten wy met goe oogen anseen, ont duren der nicht eyn woort wedder seggen,
Man krijgen wyse dan eyn mool to vatten, in stroecken edder heggen,
Soo moetense wedder anholden, door geyt et dan taf taf,
Door schol y seen wat veur balbiers wy sunt, wy scheren hoor on boort mit eyn streeck af.

Lub.

Maer men gelt en men goet was ick as jey, dat sou ick begraven.

Ioch.

Hen jou de deeven sunt to arch, se hebt veur eyn gewenst,
Datse dy in eyn backoven steecken, en smueken dy soo lang dat doe et bekenst,
Edder neemen eyn dobbeltseel, datse dorch twee stocken steecken, ont wringen
Dy door den kop twisschen, dat dy ducht hee schal an doesent stucken springen.

Lub.

Soo hoor ick wel weet 'er ien een ditje, d'aar weeter een datje teugen.

Neel.

Ia 't magh wesen hoe 't wil, 't sijn altoos stucken die niet deugen.

Ioch.

Men leeve vrou wat schalme doen, 't gooter nicht anjers heer in onsen lanje?

Neel.

Maer weer leyt je lant, in Vranckrijck of in Spanje.

Lub.

Sie die besuckte ouwe best een reys, hy seyt ommers in Westphalen,
Bin je dan doof?

Neel.

Wat schortje te schempen en smaalen?
Segh hanggat, ick wil spreekken, en ick sel spreekken, wat roert et jou
Verbruyde luyshont?

Lub.

Hoor vaer steurje jou niet an me vrou,
Se het soo een mutsje brandewijn drie of vier op, en deer kense niet hiel wel teugen.

Neel.

Dats weer krimpkloot, ick denck dat ick en jy het alle bey wel meugen.

Lub.

Wel wie drommel sou deyncken datse dat hoorde.
Dat overgeslagen sijn man, om weer tot onse veurigen woorden
Te komen, nou wat seghje van de vier jaer?

Ioch.

Doet soo wol on lootet drie wesen.

Neel.

Och neen men lieve vaer,
Dat sal ick niet toestaen, al sou we jou ons leven niet krijgen.

Lub.

Wel ick segh dat et veul is, gans lichters je selt swijgen,
Of 't selme liet wesen.

Ioch.

Nou vertooren jou nicht meyster,
Hoort veerdenhalven joor werd ick jou dienen.

Neel.

Dat wil ick niet doen.

Lub.

De pleyster
Vaer inje kinnebacken, jou beseete ouwe vel;
Nou wat segje wiljet doen?

Ioch.

Noe lootet den soo weesen.

Brechje.

Wel,
Ey bewaerme, wat 's dat veur een groene veugel, ay lieve segh
Ian.

Ian.

Die selt ambacht by je vaer lieren.

Brechje.

Wegh, wegh
Met sulcken hansje hange-broeck; ist al van de geck!
Vaertje deer is je bier, nou dat 's ierst ien hodgebeck.

Ian.

Wat dunckje van die vrijer Breghe, is die seecker soo beus?

Brechje.

Wat neen, hy lijkt wel ien brackje had hy maer een dubbelde neus,

Lubbert.

Avoes lochim, ick brengt jou een reys.

Iochim.

Ick danck jou seer.
Dochterken 't wert jou eyn mool gelden.

Brechje.

Ia wel, 't sel weer
Waeyen, hoe komt Paessen dus vroeck in 't lant?
Hou weer drinck je voor mijn Ian.

Iochim.

Met verlof, woor geyt men hier on de hemmelickheyt door men sijn behoef doen kan?

Lubbert.

Deer onder die brugh verstaeye wel?

Iochim.

Io, jo, 'k werd noe wol vinden.

Brechje.

Maer sel die fijne gesel
By jou leeren?

Lubbert.

Weerom sou hy niet?

Brechje.

Heer vaertje wat selje met sulcken knoet doen?

Lubbert.

Ia wel ick segh moer en dochter selme noch geck broen,
Wat roert et jou, ick weet wel wat ick doen sel sou ick immer hopen.

Neel.

Nou kijnt zwijgh jy stil, laet de bul al sen best heen loopen.

Lubbert.

Ist niet gelijk ick segh? se passen op mekaer als de klock op elff.
 Weer of die besuckte moff blijft? kedeer is de man selff,
 Wel hey hoe was dat soo, dat quaem je schielick over?

Iochim.

I dat weer nicht een bru, 't ging to hans wol teyn mool groover,
 Ick meende dat ick worme im lieve had, on etweer mit reverenti klincklaer dreck.

Ian.

Wat duncktje van die egalen gast.

Brechje.

Dat vaer em selfs in sen beck.

Lubbert.

Hoe hadje een purgasi ingenomen datje soo los brande?

Iochim.

Des dinghs verstoo ick nicht.

Ian.

Of je een stoelganck ingenomen had?

Iochim.

Gans duysent schande,
 Woo ben ik soo dom, met verleuff y meenen eyn schijtery:

Ian.

Inje eygen backes.

Iochim.

Ne docht nicht, door was van mijn lants volck door ick by
 Quam, ont die hedden eyn wackeren roes gesoopen,
 Yder voor drie stuver, ick docht 'k werd oock wat koopen,
 Al schol ick in twey doogen nich eeten, eft ick nu in 't rechte hoes ghewest bin dat weet ick
 nicht,
 Don osse my schelms bedroogen hebben, altoos mijn goe meyster, sicht
 Toch, 't weer in dat strootken, ont in dem hoese, door i dat kenneken op dem venster seen,
 An eyn syt dat oethanghbret.

Ian.

Wat of die geck uyt sen kruyn sloot, deer verkooptmen geen
 Brankewijn, maer Oly.

Iochim.

Dat ducht my oock, ruyck eyn mool woo mick de vinger stincken.

Lubbert.

Wat brutsmes de besuckte dickkopte Moff, geeje man
 Oly veur Brandewijn drincken?

Brechje.

Maer hy doetet om beste wil vaertje, ick prijs de
 Dat hy de pis bekijckers geen gelt gunt, seecker hy hetter gien duert an.

Iochim.

Tom hondert goe joor noch toe, moet y oock noch kamen,
Doe looser meken, om my arme stumper to beschamen?

Ian.

Leet sien wie sal ik het brengen, avoes 't gelt jou een reys vrouw.

Neel.

Blijf sitten ick selt wel krijgen.

Lubbert.

Nou.

Leet sien op dat we vast geen, en ons weten te regeleeren in deuse saecken,
Soo selt dunkktme noodigh wesen om een schriffje van ons ackoort te maecken.

Iochim.

Woo et jou beleever, man ik heb noch wat vergeten,
Dat wy ein den anderen verstoon, woo schallewe et mit eten
Holden, edder geef y dat toe wie de pelser et krijt.

Neel.

Sie deer schep op met de groote pollepel, dat de kat schijt
Selje hebben, doet ghelijck as andere doen, ick weet dat hier soo veul binnen
Van jou lants luy, dat nou al groote Miesters sinnen,
Die er kost van de goe luy by de huysen plegen te halen,
En nou datse wat mier as mient sinne, wetense niet genoeg te smalen
Op een andereen elck sen liet te segghen.

Lubbert.

Dats weer se benne elck ien te wijs, 't is altijd van er rijckdom, po ho gien dingh kan 't hindere,
Maer isser hier of deer een vettjen open, dan ist ick ben een arm man met een huys vol kinderen,
Aensiet men nootdruft Heerschop, ick bidde guntet my doch,
Ia se troggele soo lang tot datset wech hebben, noch,
Ick geloof datmen geen onbeschaemder ondankberder volck inde hiele werelt sou weten te
vinden as sy,
Soo weynigh gedenckense an weldaet, genome jy ginckter by
En bat'er om ien aelmoes, ick weet soo waer as wy leeve,
Al benje duysentmael er lantsman, datse jou niet en beet geeven.

Neel.

Dats weer sucke Indassen loopender ongder.

Lubbert.

Hou jy jou mont.

Brechje.

Maer seker vaertje, je echt men moer slimmer as een hont,
Ie hoort onse liest wel blaffen, en meughje heur dan niet hooren spreecken.

Lubbert.

Was ick in jou plaets schijtkousje, ick souwer men neus mee in steeken.
Ian sচেয় uyt 't wort laet, jonge brengt 't rietschop inde winckel,
Kom, we sellen op 't goet succes een reys drincken.

Floor.

Hou weer Ian, is dat je klopschinckel
Niet?

Ian.

Ia, kom langmese eer ickse vergeet.

Brechje.

Maer lieve mortje wat of men vaer mit die besuckte mof doen sel? 't is teugen men sin.

Neel.

Ie weet toch wel dat hy alles na sen kop wil hebben, wat Brust 'et my, kom gae me in.

binnen.

Tweede Uytkomst.

Hans en Michel, verstoten sijnde, komen weerom, en Hans seydt.

Hans.

NOe Michel, wil toe mit soo scheer voort?

Mich.

I jo, doe hestet noe wol gebruyt, noe de poort
Toe is.

Hans.

Is 'et mijn schult wat hestoe soo lang too teuven.

Mich.

Dat's woor doe schef-hacke, wat hestoe mijn too euven.
Om my her om too leyden, wie man de narren deyt, mit eyn stroo halmke,
Daer en baven geystoe mick wijs maecken, dat de Kloecken hier Psalmke
Speelden, on 't is altoo hoop geloogen,

Den et waer de poort-klocke, su soo schelms hesto mick bedroogen:

Wie y op den middagh oock deden, dat kam mee soo teemlijck fraey,
Wet stoe wol van den bonten vogel.

Hans.

By mijnder seel het weer eynen Papegay.

Mich.

Et weer dijne older meume, wiltoe my den leuge oock ontkladden:
Edder meenstoe, dat ick nich sach doe nar, datse den oele gevarft hadden:
Man soo eyn keerel bistoe, woor schollewe noe too nacht blijven?

Hans.

Y Michel, ick bid dy wes doch too vreedden, wat let dick too kijven:
Woo laet ons in eyn sloop-stede gaen, am twee stuyver kan men 't joo hebben.

Mich.

Dat's woor, drey mick daer eyn loch dorgh die snebben:
Wol wijser, eer ick soo veel gelt onnut oet geef,
Dat heft mick mijne vader nicht geleert, soo woor as ick leef,
Wy West-Fransen sint van die aert nicht, als de rest.
Wilt toe et doen, doe macht al dijn best,
Loop hen, ick geef voor eyn nacht keyn geldt, ick sloop liever in dusse stoep:
Wen doe nicht wilt soo wil ick oock nicht, soo blijven wy toe hoep.

Derde Uytkomst.

Brechje en Iochim, uyt.

Brechje.

WEL hoe oft hier lucken sal kapstock, weer mach hy toch nae grijpen?

Ioch.

Noe meecken holt my de flabbe toe, ick werd dier eyn mool op pijpen.

Brechje.

Siet deuse neskebol, heruyt geck, wegh, wegh, hier van daen.

Ioch.

Verwoor Ionfferke, ick heb juck soo leef, 'k wol wol 't lijf by jou looten opgoon,
Eft su door leever on long oet eyn blanck hart dynen wegen spendeeren.

Brechje.

Neen vaer, steectet liever inje of komst, soo selje jou niet beseeren.

Ioch.

Mijn leeveke, men deveke, mijn wobbeke, mijn slobbeke, ick doet oock nicht.

Brechje.

Wel vaer was ick in jou plaets, ick wou byde Rederijckers of nieuwe Hollandse Commedianten gaan, licht
Datse jou wel ien rol geven, as de winter weer over is.

Ioch.

Woo agierense dan noe nicht.

Brec.

Neen de kompany is gescheurt, en om dat 'et nou hiel pover is,
Sel 't wesen, lustigh pas op, (foxswans seyt mof) om weer an de Schouburg te raken,
Of stuer een nichjen of een neeffjen uyt, en als 't weer tegen de soomer gaet en datmen rekening sel maken
Om te speulen, soo is 'er niemant te vinden; ja wel ik seg,
Men maghse wel verkeerde ouwe-vaers hieten, want die vliegen tegen de winter, en sy tegen de somer weg.

Ioch.

Hoort doch dat ik jou nicht in jou reden arger, 'k looflijck wol datse nicht so goet speelen, als tot oesent,
Door hebt wy ein mool von der Susannen geagierit, 'k loof dat 'er wol doesent
Minschen weern, die al woors dachten, ont weynden dat 'er de oogen averleepen,
Om dat ick 'er soo barmhertigh oet sagh, aber ick hed hendige greepen
Aver my den eer sy er afwusten, moockt ick my met spy beede oogen nat,
On door schol sich de duvel nicht voor heuden.

Brechj.

Soo hoor ick wel jy hebt voor Susanne gespeult; wat
Iy ons vertelt! ay kom hier toch wat by 't licht, deer moet ick jou een reys op an sien,
Nou je bint een Susanna eweest, maer ay lieve kenje gien
Mier van je rol?

Ioch.

Woo schol ick nich kennen; ick kan de gantsche Commedy altomael.

Brechje.

Nou ay lieve seght'er een beetje van.

Ioch.

Noe y moeten vlijtig toe hooren wen ick jou wat verhael.

Noe spreekt der Susanne.
*Goen dagh Iojokom men lieve man, ick werd hen na dem goorden gan
 Om my to wasschen hubsch on schoon, gelijk stedes ben gewoon.
 Noe meeghden komt unt volget my, ont goot sin lise si an si,
 Hebt ghiet noe besorg 'et al, dat ick gebroecken werd soo bal?*
 Noe spreekt eyne Maeght.
Iooock leefvrou, hier is de desem.
 Noe spreeck de ander Maeght.
Hier is 't de mirrhe ont kresem.
 Noe roep eyn Iungskén.
Lie Moederken woor wil y hen.
 Noe roept eyn ander Iungskén.
*Lie moederken, ay seght toch, wen
 Seen wy jou wedder?*
 Noe spreekt Susanne.
*Alsoo bald, men euygen troost ont op en halt,
 Seet dat ghy doch nicht werden stolt, man jou sijn ingetogen holt,
 Ont holt jou stedes by de sramen, of dat 'et keynt klachten kamen,
 Soo werd y leeve kinderen sijn, ond kamen in den hemmel sijn,
 Hier mit adiu noe goo ick hin, goo y to jouwen vader in.*
 Wat dunckt jou daer vom?

Brechje.

't Is seecker hiel deftigh
 Is 't deer mee nu uyt?

Ioch.

Nee man ick werd noe van der Soesanne boeven spreken, dat verwoor oock heel treftigh
 Komt, noe hoort toch toe, noe spreekt eyne Soesane boef.
*Och mie is 't toch bestelt met mie, in grooter hartseer bin ick nie
 Gewesen, dat segh ick verwoor, wat toch tom hondert goeder Ioor,
 Hier oet wert weerden weyt ick nicht, ay truwer Kumpoon doet my bericht,
 VVoo dat ick werd verlost hier van den su ick werd nich eer aflan
 Voor dat ick eins mijns herten lust, met der Soesanne heb geblust.*
 Noe spreekt de ander deef.
Soesanne leef dyn borsten ront, dijn witter vleesch, dijn roode mont,

En hubschen hals, auch schone oogen, die haben mich och arm bedrogen.
 Dat mach mich Kommedy moken heysen, dat heft eyn aart,
 On 't heft eyn jonck keerl gemooct, die noch nicht eyn hoor im baert
 Heft, wo joo 't is de Koters seun van onse Karke.

Brechje.

't Mag wesen hoe 't wil, ick hoor 't is al een verstandigh varcken:
 Ie bint giesten mit ooren, 't is jammer datje op gien vier bienen gaet.

Ioch.

't Is eyn kloeck-kopten keerl.

Brechje.

't Blijckt dat hy vry wat verstaet.

Ioch.

Noe Ionfferken loot ick jou eyn mool eyn poesken geven, 't smeeckt soo soet?

Brechje.

Ay kinderen hout 'et schot toe, op dat 'et varcken gien schade inde tuyn doet.

Ioch.

Mijn leve wummelke woo sun y soo toornigh, hoor doch na eyn minschen reden,
 Ick heb wat goets met jou veur.

Brechje.

Wel nou ick ben te vreden,
 Wat of hier uyt komen sel, 'k loof hy het wint in 't hooft:
 Nou laet en reys hooren.

Toch.

Hoort mijn smoket meecken, geloof
 Wis on waerhastigh, ick werd nich mit jou schartsen,
 Men dat ick jou seggen weerd, komt oet gront mijnes hartsen,
 'k Leuf y konnen hexen, edder op em bessemstock ryen, edder ander kunsten,
 Dat scholme joo seggen, verwoor joo sunsten
 Schalme soo balt nicht in die verlieven, den van eersten an dat ick jou sagh,
 Begon mich 't hert im panse toe sieden, as went in onse meums worstkerel lagh,
 De kolloeneswol mick tem halsen her op, ick dacht noe wert he der haroet springen.
 Help leeve got van Souft seed ick, ick kost my nicht bedwingen,

Ick broeckede allerley wijsheydt, ick dacht ick werd 'et mit dem drincken vergeten,
 Henjoo 't worde wol teyn mool arger, 't was even en allens as of ick ander speten
 Gebraden werde, 'k loof y konden 't oock wol seen
 Dat ick dick om de kop werde, on nou weet ick anders geen
 Hulpe, dat gy met my arme stumper och harm!
 Mitlijden hebben wilt, doorom looter doch barm
 Aver jou harte goon, den al de geleederen worden my stock stijf.

Brechje.

Ick hoor watter of is, jou diende wel een gouwe pleyster over jou hiele lijf.
 Maer mienjet in ernst?

Ioch.

Woo schol ick nicht?

Brechje.

't Son wel gaen, binje slechts wat rijck van have?
 Woo schol ick nicht rijck wesen? men oem heft wol twe edder drie swyne kaven,
 Met eyn gantsche heerd schoopen, ont wol neegen stuck soo kuejen as runder,
 On mijn tette muy eer man, heeft oock wol ettelijcke bunder
 Lants, en aver al den bru heft mijne meume bevel.

Brechje.

Daer sou ick al wat na beginnen te luysteren.

Ioch.

Wel

Ick moet me Hollentsk leeren, mit ons schaft man oock better wie hier,
 Door vretmen kein kalde botter-melck im moorse, man eyn hubschen pot warm bier.
 Edder eyn wackeren groepen vol brye, die stijf is datter eyn boer mit holtenschoen op kan
 dansen, dat kleeft om de ribben,
 Onde dat alle morgen wedder, door steyt men oock nicht to libben
 Labben an eyn stuckxke swijne vlees, dat wie eyn holt soo mooger is,
 Ne grot eer my eyn hubschen schincken door eyn hant dick drie edder vier golt-geel speck an
 is,

On eyn joor twey er drie im roock hengen heft, door voort men wol van:
 Ioo al socht y dee gantse welt deur, y konnen keen beter man
 Too jouwen lijve vinden, wie ick.

Brechje.

Verdoeye deer niet, ay lieve breng deer een burry of ien kruywagen,
 Om deuse schoone vryer met reverentie en eerbiedigheydt op de misthoop te dragen.

Ioch.

Dat segh y man oet scharts, y seen my lijckel geern.

Brechje.

Puys, puys.

Ioch.

Woo joo, ick kan de meeckens gesont snacken.

Brechje.

Soo dienje wel in 't gasthuys.

Iochim.

Noe loot toch hooren mijn ooch appelken, schalt so voort gaen?

Brechje.

Mijn sin ist wel, maer wat weet ick 't oft men ouwers 't soo verstaen,
 En 't is hier oock de manier dat me ten minsten soo een half jaer moet vryen.

Iochim.

I leet ick man toe nacht by jou sloopen, se moetent den wol lyen.

Brechje.

Wat ducky van die schelm, wie sou deyncken dat de Hannekes sulcke guyte binnen:
 Ick loof jou dickkop, ick seltje betalen, kan ick maer wat versinnen.
 Laet sien daer valt me wat in, ik dien niet langer te beyen,
 Ick sal al men best loopen, en spreyen
 Men vaers bedt op, en daer sal ick hem moytjes in leggen,
 En als 't tijdt om te slapen is sal ick al de gelegentheydt seggen,
 En zijn heftighe min, soo het aers gaet na mijn mienen,
 Sel hem dan verkoelt worden met stock-slagen en spanriemen.

Iochim.

Noe mijn harts alderleefste nachtegool, schalt bad omgaen:

Brechje.

Ia, ick selt opspreyen, blijfje hier soo lang staen,
 Of gaet na binnen toe, en als ick hoest of hem, kom dan, hoorje wel.

Iochim.

Dat schol ick doen mijn soecker-moelken, bin ick nicht ien hups gesel,
 Ick kan lijde wol mit de deerens om goon, on dat kan yder man nicht,
 Wo wien ick sin in onse Ionckers dochter hedden, snack y daer van, ick wolse soo licht
 Wie ick dusse handt om wende, tom wyve krije,
 Man et dinck is to heeger im omfanck, men scholse wol en twey miege,
 On wat scholmen mit so een wicht doen, man leget jo am eersten doot,
 Man dusse vogel schalt wol oet holden, mit eer heeft het keen noot,
 Noe ick ga binnen toe, op dat 'et de meyster nicht marcken kan.

Bin.

Vierde Uyt-komst.

Brechje, het bet opspreydende, seyt.

NOu daer heb ick een vryer, seecker ick hebber geen duert an, Ia wel het is om dol te worden, wat of de Moffen haer voor staen laten: Die rechte smeer-stegels willen oock van vryen praten, Gelijck deuse dras-broeck al me, die noch soo groen Als gras is, en by doet hem op als een dreck in een pompoen, Ia wel 't is een postuertje een mensch mach 'er voor vreesen; 'k Loof seecker hy beelt hem in, dat hy een Hanne of een Geese, Of een andere Deense Iotte, daerse me after de ploegh gaen, Voor het, daer hadje 't niet, 't isser veer van daen, Seecker hy most wel belust wesen die om sulcken man Verlegen was, neen doch, soo hou ick het noch mit onse Ian, Dat 's een knecht als een werelt; en ick heb hem lief, sou ick niet, trouwen,

Hy wort schier van elck een bemint, 'k weet datter wel echte vrouwen Sinnen, die hem wel sien mogen, maer hy hetter den dray van, Hy bemint sijn Brechje, en Brechje bemint haer Ian; Nou dat 's even soo veel, dat roert een ander in alle geval niet. Hem, hou, waer blijft deuse stijve Piet Denck ick. Seecker ik miende datje me al vergeten hadt.

Iochim.

O neen, mijn lutke deern.

Brechje.

Kom volgme, ick selje in de kamer brengen.

Ioch.

Van harte geern.

Brechje.

Sie daer is de bedt-stee daerwe in leggen, z'is moy vlack,
Maer we sellen ons wel behelpen.

Ioch.

I welcken snack,
Dat y heroet slaet, loot mick man betyen:
Ont went noch eyn mool so eng weer, ick weet wol mick te vlyen.
Mijn leveken ick sweer by mijnder tassen, on door komt keen ander geloof in mijn,
Den dat klumpken door doe van gemoockt bist, moet soker gewest zijn,
Kom dan mijn hoeneken, mijn tijpken, loot ich dijn eyn mool vatten.

Brechje.

Och hoe soet is de liefde, als een arm vol jonge katten.

Iochim.

Io jonferken, de leefde brent wie koestront inde lamp.

Brechje.

He he, komt het soo datter sulcken damp
Uyt je mont vlieght, is 't dat, datje gebreeckt,
Kom vaer, gaje in 't bed, en smoot die vlam eer datje 't hiele huys in brant steeckt.

Iochim.

Dat sunt to molen sachte vedderen.

Brechje.

Hoe gaet hem de wasel.

Iochim.

Kaam y mijn popke?

Brechje.

Heruyt geck, ick eet op een tobbe, je steeckt jou voeten niet onder mijn tafel.

Iochim.

Hoor nich Greteke.

Brechje.

Mijn naem is Brechje.

Iochim.

I soo, Brechken wil ick seggen.
Weert ghy jou nicht oet theen.

Brechje.

Strackjes, 'k moet men ouwers eerst goenacht wenschen, blijfje maer stil leggen.

Iochim.

Ay geeft mick dan eerste een potske.

Brechje.

Wat deuse sot:

Hou op, dat 's waer, after mijn oor deer bin ik niet besnot.

Iochim.

Y my is soo wonderlijck, al de geleeder sunt my stock-stijf,
 Door geytse hen, on scheidt van mick als koedreck van moeder lijf.
 Y wat heft sie hendige gebeerden, 't is voor woor eyn hubse deeren,
 Woor mach dat lutteke tevekint blijven: 'k wol van harten geeren
 Datse wedder hier wee; wat schol mijn oude Meume al wonjer snacken,
 Dat icker mit so eyn schelmken an mijn sijde quam te hoes sacken:
 't Gantse dorp van Kolbeeck spracker wonjer van, jo voorwaer,
 Door leuf ick isse wedder. By mijnder sielen 't is de vaer:
 Dat de hoer de suke hool: se heeft ghelogen,
 Och ik arme knecht! wo ben ik soo schendigh bedrogen:
 Dat dy dat Osenburger wapen besloo, doe looser meeke,
 Och ick weet jo gants keen root, ick mach de kop onder de decken steeken.

Lub.

Ay Neel laet ick noch een reys drincken, seker ick bin noch niet buys.

Neel.

Ick wil geen gedrinck mier hebben, je hebt 't hoy al tuys.

Lub.

Ick kan deuse kraegh niet los krijgen, hoe wort een mensch oock gebruyt.

Neel.

Brechje doe jy 't een reys los, en helpt hem 't wambas uyt.

Lub.

O bloet is dat valle.

Neel.

Wat isser Vaer?

Lub.

Iou loose fleers,
 Wat hebje in 't bedt geleyt, licht een reys met de keers.
 Wel wat is dit voor een juweeltje? Neel, Neel, ackerment 't is een giest.

Neel.

Dat moet ick bekijken; jou droncke biest,
 Sel jy in ons bed gaen leggen.

Ian.

Wel vrouw wat is hier te verhackstucken?

Neel.

Ay lieve kijckt dense schelm ien reys.

Lub.

Hoe selt hier lucken
Deynck ick?

Ioch.

Iou dochter och arm mijn goe meyster! die heeft mick bedrogen.

Brechje.

Vaertje dat is niet waer, de schelm het gelogen,
Maer ick seltje van stuckje tot beetje doen verstaen.
Flus soo ick om wat te halen, inde keucken sou gaen,
En dit liefje volgde mijn, en hielme deer dingen voor die niet betaemde
Te seggen, ja wel deer, ick schaemde
Me schier doot, gelijkje dencken kunt, wel hoe
Een eerlijcke dochter sulcks te vergen, deynckt toch hoe ick te moe
Was; nou ick liet hem al betien,
En ick bedocht dese list, op datje allegaer sout sien
Dat het een guyt is die niet en deught.

Lub.

Ia, ja, bin jy sulcken quant?
Dat selle we jou wel uytkomen; sa mannen, elck een stock inde hant,
Of wat ghy krijgen kont.

Iochim.

Och meiner lieben goe meyster,
Ick bid jou holt doch op.

Na datse Iochem uyt gejaeght en dapper ofgesmeert hebben, komense wederom, en Ian seyt:

Ian.

Ick geloof vastelijck dat hy daer een teyster
Tien twaelf, die goet is gekregen heeft, trouwen het quam hem toe.

Neel.

Hoe is 'et Lubbert vaer?

Lub.

O mijn, ick bin soo moe.

Neel.

Kom vaer, gaeje jou wat rusten.

Ian.

Wel Brechje daer heb ickje noch te liever om,
Nou datje jou soo wel gequeten hebt.

Brechje.

Iou schelmpje, kom
Hier een reys, selje men noch scheeren?

Ian.

Neen ick seeckers.

Brechje.

Nou dat 's alliens, soo moetment de Moffen verleeren,
Die 'er al te veel laten voorstaen, en ruycken niet in wat lant sy sijn.

Ian.

Ie hebt jou wel geweert met de nemmer in de brant, kom moer gaje met mijn
Na binnen toe.

binnen.

Vijfde Uytkomst.

Iochim komt al klagende naeck in sijn hemt, en treet onversiens op sijn Lants-luy, waer af sy verschricken en wech loopen.

Ioch.

O wee! o wee! o wee! wat bin ick in groote noot.
Hans, Hans, her op Hans, loop, loop, hier komt de bittere doot.

Hans.

Holt, holt Michel, hey woor bistu door ghebleven?

Ioch.

Ghy vrame Kaspel-kinderen, verschrickt nicht, su ick bin noch in 't leven
Ont hebbe vleesch on knoocken, wie andere mensche.

Mich.

Dat loof ick nich den bistu eyn mensch soo verweer dick,
Edder bistoe eyn geyst ick besweer dick,
Bistoe van goeden soo kaam an mick,
Bistoe van bosem soo goo van mick.

Ioch.

Och neen ick bin nicht booses, man ik ben bedroghen soo schenlijck.

Mich.

'k Loof dat her Iochem is, 't let sijnder sproocke enlijck.

Ioch.

Io die sullevege bin ick, heb kennis an mijn y vroome lude,
Wat suntje voor welcke?

Hans.

Dijne kompoens, Hans ont Michel.

Ioch.

Och su eyn mool woose mick brude.

Mich.

Wat hebtse dy gedaen?

Ioch.

Hoort, doe y van my sneeden, kam ick verby eyn schoester gaen,
Door ik mit eens worden, om 't hantwerck by toe leeren,
On dee hat eyn hubse dochter, dee gink mit soo firceeren,
Ick meende datse mijn soo leef hedde, wie ik eer deeden,
Wat heft dat tevekint too doen, se geyst, ont leede
My in 'er vaers bedde, on sede se wol by my komen:
Noe ick verwachten eer met smarten, man wel duvel scholt dromen
Datse sulcke kneepen im maerse hat, den eer ick omsach weerense my alte hoop op 't lijf,
Nu hestoe door sloon sien, ja, dat my al de geleder stijf

Ont lam sunt, on wat ick bad 'et mocht nicht baten,
 On tot mijn groot ongeluck, heb ick 'er al mijn kleyder, mijn waetsack, ont mijn seysen moeten
 laten:

Wat dunckt jou heb ick keyne rede dat ick mick bedreuve?

Mich.

Woo du pleeght te verstandighste im Kaspel too wesen, on lestoe die soo euven,
 Averst doe kenst de hose-koppen noch nicht, se sunt to slim.

Ioch.

Och mijne kleyder, mijne kleyder!

Mich.

Noe mijn lieve Ghim,
 Goo doe mit ons, en west wel too vreedden,
 We hebt noch gelt in buydel, ont werden dy wol wedder kleeden.

Ioch.

Och! woo kaam ick 'er toe? och! och! och!

Mich.

Hen ja soo hestoe dat olde spreek-woort nicht hooren soogen:

VVer lichtelijck geloovet, wert lichtelijck bedroogen.

Noe dat heftet al wech, nae weenen helpt doch nicht.

Ioch.

Oy vraame Lants-luy al to hoop, sie toch wol toe dat y soo licht
 Dusse hose-koppen nicht geloovet, man neemt eyn exempel an mijn,
 Steckt eerst doe vinger in d'eerde, ont ruckt in wat lant y sijn,
 Ick mach altoos seggen dat ick too Amsterdam wese bin,
 't Wert eerst ont lest wol blijven, keen duvel krijght 'er my wedder bin.

Mich.

Y Iochim 't is genoch, loot doch dat karmen blijven,
 Noe loot sen Hans, loot ons em binnen brengen, de Keerel mocht verstijven.

EYNDE.